

XXVII НЕДІЛЯ ЗВИЧАЙНОГО ЧАСУ

Притча про виноградарів-вбивць показує нам безмежну любов Бога. Спокійно читаючи її, ми відкриваємо для себе всю історію людства і те, як Бог піклувався про нас, керуючись виключно Своєю любов'ю. Виноградник, який є образом народу Ізраїлю, також символізує нас усіх як тих, хто отримує та розпоряджається Божими дарами. Бог, який створив усе з любові, піклується про все з любов'ю. У цьому полягає таємниця Його провидіння.

У Євангелії нам сказано, що господар посилає свого власного сина, сподіваючись, що до нього прислухаються. Людська логіка бунтується проти такого рішення. Хто, маючи здоровий глузд, послав би свого сина домовлятися з виноградарями, які знущалися над його попередниками й вбили їх? Ніхто, крім Бога. Бо Ісус прийшов саме до того міста, Єрусалима, яке вбивало пророків. І зробив це не з необачності чи невігластва, а цілком усвідомлюючи, що віддасть своє життя за людей. Ісус прийшов, щоб бути розп'ятим і викупити своїх вбивць Своєю кров'ю: «Отче, прости їм, бо вони не знають, що роблять», — вигукує Він з хреста. Як сказав святий Іван Марія Віанне: «Вічний Отець, щоб знешкодити Свою власну справедливість, наділив Свого Сина надто добрим Серцем».

Ми помилилися б, якби зупинилися на суто історичному прочитанні текстів. Ми й надалі залишаємося орендарями поля і мусимо приносити плід відповідно до дару, який отримали. Але крім того, ми знаємо, що Ісус є справжньою виноградною лозою і що, якщо ми відокремимося від Нього, станемо безплідними.

Найгірше в їхній поведінці те, що вони перестають визнавати справжнього власника. Тоді вони перестають працювати для іншого і діють лише для себе. Саме про це говорить святий Августин, згадуючи про місто людей, збудоване на любові до самого себе аж до зневаги до Бога. Сьогодні ми можемо спостерігати чимало зловживань, що відбуваються в ім'я фальшивої автономії, яка полягає у запереченні того, що всі речі, а також моральні вчинки людини, мають свою остаточну орієнтирну точку в Бозі. Коли про це забувають, відкриваються двері для всіляких зловживань, таких як ті, що ми спостерігаємо у сфері генетичної маніпуляції, у неповазі до людського життя, насамперед через аборти та евтаназію, або у прагненні політиків утриматися при владі за будь-яку ціну, не зважаючи ані на загальне благо, ані на гідність людей народу, якому вони, як кажуть, служать.

Тому ми маємо просити Пресвяту Діву, щоб ми ніколи не забували, що ми були створені, а також викуплені, і що, незважаючи на наші гріхи, Бог і надалі бажає, щоб одного дня ми опинилися поруч із Ним на небі.